

*4,301
1955
1681,4
XII*

DISSE^TRAT^O JURIDICA
INAUGURALIS
de
JURE OPTIONIS

Quam
JUVANTE DEO TER OPT. MAX.

DECRETO ATq; AUTORITATE

Magnifici, Nobilissimi & Consultissimi

Ictorum Senatus

In Illustri Academiâ KILONIENSI,

Sub PRÆSIDIO

DN. BERNHARDI *Schultzen*/

JCti, Pro-Cancellarii & Antecessoris Primarii,

Facultatis Juridicæ p. t. Decani,

Domini Patroni ac Fautoris sui perpetim venerandi.

Pro

*Summis in Utroq; Jure Honoribus ac
Privilegiis ritè & legitime consequendis,*

Publico ac solenni Doctorum disquisitioni exponit

JUSTUS THEODORUS VOLCMARUS;

Holsatus.

Ad diem 15. Martii A. C. M. DC. LXXXI.

In Auditorio Majori, horis ante & pomeridianis.

KILONI,

Literis JOACHIMI REUMANNI, Acad. Typogr.

ILLUSTRISSIMO COMITI
Ac
DOMINO
DN. FRIDERICO

COMITI ab Allfeldt in Langeland &
Rixingen / LIBERO BARONI in Mörs-
burg / DYNASTÆ in UTROQUE Seegarten /
Grauenstein & Wildnus / ORDINIS ELEPHAN-
TINI EQUITI, SACR. REG. MAJ. DAN. & NOR-
WEG. CANCELLARIO MAGNO, & SANCTIO-
RUM CONSILIORUM PRÆSIDI , CONSILIARIO
PROVINCIALI & CANCELLARIAE PRÆSIDI , DU-
CATUUM SCHLESWIGI & HOLSATIAE GUBER-
NATORI, PRÆFECTO SUMMO STEIN-
BURGI & DITHMAR-
SIE.

DOMINO MEO CLEMENTI AC
GRATIOSISSIMO FELICITATEM!

ILLUSTRISSIME COMES

Domine gratiosissime

Non deprecor audaciæ culpam, qui sub *Illustri tuo nomine*, ceu *Tutelari aliquo Numine*, tuisq; auspiciis Dissertationem meam Inauguralem in omnium conspectum, publicumq; theatrum produco. Invitavit me, qui invitat omnes benefico suo fidere vultus, unde augurari mihi veniam non iniquus erga me voluntatis *Tuae* interpres ausus fui: Præsertim & beneficio *Tuo* animatus, & clementissimi *Tuis* alloquiis nuper in amplissimam gratiæ spem erexitus. Admitte itaq; *Comes Illustrisime* leve quidem schediasma, sed devotissimi tamen animi documentum, ac patere tot præclaris Viris, qui Te immortalibus in Rempublicam & Literas meritis omnibus venerabilem, & quasi Cœlo lapsum Mœcenatem intuentur, hujus quoque nominis umbram misceri. Respice ab hâc quam volvis Regiorum negotiorum mole

mole, ad hujus clientuli Tui minutias, quiqe ad
æternitatem Solidæ eruditioni conciliandam Te to-
rum impendis, me quoque Patrocinio Tuo ne de-
dignare, ut hujus mea studia auspiciis provehantur,
Tuo præsidio firmentur, Tuâ benevolentâ ornentur.
Quo fiet ut sub Te Togatæ virtutis Heroe maximo la-
certos tandem erigam, Teque Hercule non Musagetâ
tantum, sed & Alexicaco Invidiæ tela felicius repel-
lam. Stabo interim eminùs Illustrissimarum Virtu-
tum Tuarum religiosus observator silentio illas ve-
neraturus, voce utpote meâ ac stylo longè subli-
miores. Servet Te DEUS Regis nostri incomparabi-
lis Administrum incomparabilem in Regni decus,
Holstiae præsidium, Consiliorum proram & puppim;
quò perpetuis aucta incrementis & Illustrissima
floreat Familia Tua, & huic innixa salus publica ve-
lut in solo quodam suo conquiescat. Perscriptum
in Academiâ Kiloniensi ad diem I, Martii A. O. R.
M. DC. LXXXI,

**ILLUSTRISSIMÆ EXCEL-
LENTIÆ TUÆ**
Cliens humillimus
Justus Theodorus Volcmarus,

I. N. D. N. J. C.

Nulla doctrina in Philosophia Morali nobilior, aut ad vitam ci-
vilem cognitu magis necessaria existit, quam ea, que de prin-
cipiis actionum humanarum agit. Inde est quod Jureconsulti pas-
sim in legibus, imprimis ubi de criminibus tractant, eam quoque
inculcent, prout patet ex iis quae tradit*PAULUS in l. 53. princ. ff. de*
furt. ULPIANUS in l. 5. §. 2. ff. de pén. MARCIANUS in l. ii. pr ff. cod.
ad eoque legere licet apud BRUNNEM ad d. l. 53. CARPZOV. *Pract.*
Crim. p. I. q. I. n. 17. & 18. MENOCH. consil. 1197. n. 11. Elegantè
de iis differit ARISTOTELES *Moral libr. 1. c. 10* quem locum sanè
egregium & usus maximi integrum latinè posuit GROT. *d. I. B. & P.*
libr. 3. c. 11. n. 4. Actus autem hominum alii dicuntur exteriores,
alii interiores: Ad principia actionum Exteriorum refertur con-
sultatio & Electio. Electio describitur quod sit deliberata acce-
ptatio unius modii præ altero DIVVIS THOMAS *libr. 2. q. 14. art. 2.*
non tamen est unum planè & idem quid cum spontaneo, sic enim
certo modo eriam bruta agunt sponte ARISTOT. *3. Ethic. c. 1.*
quibus tamen electio non competit, licet ea impropiè illis tribuatur.
Nam quamvis brutum animal cum pascitur, ex multis herbis pro-
lubitu hanc vel illam, prout hæc aut illa magis arridet, decerpere
potest, non verò est propriè electio quoniam solo naturali instin-
ctu in res feruntur, nec conferre eas inter se possunt HORNEI. *libr.*
3. c. 4. Philosoph. Moral. Electio itaque præcisè & in se spectata
est actus voluntatis elicitus ARISTOT. *3. Ethic. c. 3.* THOMAS *cit.*
loc. non autem quisvis actus ejus, sed quem aliqua consultatio
præcessit. Eligere nihil aliud est, quam ex multis prævia consultatione
unum alteri præoptare HÖRNEJ. *dict. loc. n. 22.* Ad a-
ctiones voluntarias, in quibus electio locum habet, etiam referri
debent, quas mixtas vocant, quando minus malum inutile
vel injucundum suscipitur, ad majus malum evitandum, quod
aliter declinari nequit e. g. Si quis naufragium timens merces in
mare projiciat, ne navis ponderosior submergatur; Hæc actio

A 3

el

est pārtim voluntaria, pārtim involuntaria. Si enim illa per se & nūdē spectetur, est involuntaria; Si vērō cum omnibus suis circumstantiis reverā est voluntaria GROT. de I.B. & P. libr. 2. c. II. n. 7. PLUFFENDORF. Element. Jurispr. Univers. lib. 2. Obs. 2. §. 2. Quando autem Nobilissima hāc Electionis vel Optionis materia sub nostrā Jurisprudentia militat vexillo, adeoque in jure nostro sub variis titulis dispersa visitur; Hinc de jure Optionis quedam colligere & loco Dissertationis Inauguralis impräsentiarum prōponere opera pretium duxi. Ut vērō ordine in utilissimā hujus materiā explanatione: progrediar, eam intra' hos limites coercendam ibo (1.) Præmittenda veniet Optionis Etymologia, Homonymia & Synonymia cum ejus Descriptione ac divisione (2.) Personas indicabo, quæ hanc Optionis vel Electionis facultatem moralem concedere possunt, & quibus illa Optio competat (3.) de Objecto (4.) de Optionis Formā (5.) De effectu (6.) denique de modis, quibus Optio concessa tollatur agam. Cum vērō difficultē sit, ut bono jungantur exitu, quæ malo inchoata sunt principio c. Principatus 25. cauf. 1. q. 1. hinc monitu Imperatoris nostri in l. 2. pr. C. de offic. Praef. Praetor. Afric.. in nomini Domini nostri Jesu Christi ad rem ipsam accessum facio. Fave itaque O Jesu ceptis, annue votis!

TH.

THESES. I.

Cum principium eruditionis sit intelligentia verbo. Crum prout notat SOCRATES apud Epictet. referente WISSENBACH. in verb. init. ad tit. ff. de V. S. Diff. 1. adeoque intimioris eorum pensitationis labor, quo J Ctos præsertim delectari asseverat JOH. OTT. TABOR de Metat. c. 2. n. 1. Ulpiano quoque J Cto summus pariter ac præcipius existenterit, sicuti in l. 1. ff. de J. & J. l. 1. §. 1. ff. de pact. l. 3. ff. de insitior. act. & passum videre est, ut inde accuratissimum nominum indagatorem eundem ex Athenæo salutârint teste CUJAC. lib. 24. Obs. 39. circ. fin. Hinc ad ejus exemplum mōx in frontispicio nominis notationem omnium primum indagare sustinebimus. Optionis itaque vocabulum deductum autumant à Græco verbo ὄπτω, quod est video, quoniam is qui optat, videre debeat quod eligit, & an expediat illud vel alterum fortè optare atque elige P. REBUFF. in l. 28. ff. de V. S. CALVIN. in lexic. Jurid. sub. fin. in voc. Optionem fol. m. 631. cum seq. GERARD. JOAN. VOSS. in Etymologic. sub. voce Opto.

TH. II.

Optionis vocabulum in sensu juridico sumptum, quo præprimis nostra hic festinat intentio, accipitur VEL IN GENERE MASCULINO prout in l. 6. ff. de jur. immanitas. & l. fin. C. Locat. adeoque quam plurimas significationes sustinet, quas tanquam ad scopum nostrum impertinentes hic longa serie enarrare de industria supersedemus, vid. cui vo- lupe:

lupe, CALVIN. loc. cit. sub voce *Optio*. THOLOSAN. *Syntagma*.
Jur. Univ. libr. 18. c. 15. f. m. 266. CONRAD. RITTERSHUS. *Nov.*
Exposit. part. 14. c. 5. n. 4. & c. 6. n. 3. CUJAC. *ad Novell. 22. &*
110. c. 1. tūm in *Comm. ad lib. 10. Cod. p. m. 75. & 86.* RO-
SIN. *Antiq. Roman. libr. 10. c. 7. cir. fin.* *VEL IN FOEMININO*
GENERE: Et hoc modo capitur *VEL PRO IPSO OPTIONIS*
ACTU LEGITIMO l. 77. ff. de R. I. l. s. in pr. & l. 10. ff. de legat.
i. l. 25. pr. ff. de liber. caus. *VEL PRO FACULTATE S. POTE-*
STATE alicui concessā, quā mediante ex pluribus rebus quis
sibi rem aliquam liberē eligere potest l. 8. §. 3. & integr. tit.
de opt. leg. §. 23. *Instit. de legat.* l. 10. §. fin. ff. de jur. dot. &
l. 3. C. de fidicjus. In quo significatu nobis impræsentiarum
Optionis vox venit.

TH. III.

Synonymum Optionis constituit *Electio*. Optionis
namque pariter ac *Electio*is vocabulum quam Sæpissimè
in jure nostro, præsertim in materiâ Legatorum, promi-
scue usurpatum, ita ut hoc idem quod illud importet, &
vice versa a l. 8. & tot. fermè titul. ff. de opt. leg. l. 5. ff. de
legat. i. l. 3. ff. qui & à quib. manumiss. l. 3. §. 6. ff. ad exhibi-
bend. l. 18. in pr. ff. fam. ercisc. l. 2. §. 3. in fin. ff. de eo quod
cert. loc. l. 9. §. 1. ff. de dol. mal. adeoque Optione expreſſe
legatā, si sic fortè testator dixerit: *Titio Optionem servo-*
rum meorum do, lego, Specialem ac Solemnam illam ele-
ctionem, quam Optionem modo diximus, datam non mi-
nus censeri, ac si testator jecisset: Tiuus ex servis meis,
quemcunq; volet optato l. 2. ibique BRUNNEM n. 1. pr. ff. de opt. le-
gat. BEATUS HAHN. cum BACHOV. ad Paratiti. WESERBEC.
cod. n. i. AMAD. ECKOLT. ad ff. cod. tit. §. 1. Falsò quidam
putaverunt aliud esse legatum Optionis, aliud Electionis.
Verum diversum illud existere à simplici legato Generis aut
alter-

alternativo, certum adeoque obvium est ex l. 2. pr. ff. de opt.
leg. l. 9. in pr. & §. 1. ff. eod. VENN. ad §. 23. Inst. de legat.
Quapropter Optio & Electio sat convenienter & rectius pro
iisdem usurpantur BACHOV. ad Treutl. v. 2. D. 13. th. 5. lit. A.
p.m. 806. cum seqq. Nominationis voculam quoque pro Optio-
nis Synonymo agnoscit FLORES DIEZ. de Mena pract.
quest. jur. Civ. & Can. libr. 3. q. 22. f.m. 259.

TH. IV.

Cum definitio sit amissis proprietatis & totius exactae & me-
thodicae tractationis seu quoddam fundamentum notante
EVERHARD. in Top. loc. à Definit. n. 4. Hinc & nos, ut quid sit
de quo ulterius dicturi, pateat, eam meritò præmittimus, &
subsequentem in faciem adumbratam sistimus. JUS OPTIO-
NIS s.Electionis est facultas moralis, competens vel ex contra-
etu, vel ex ultimâ voluntate, vel legis dispositione, ut quis
rem aliquam ex pluribus liberè eligere possit, arg.l. 8. §. 3. & tot.
tit. ff. de opt. legat. Dicitur facultas, quam JCt nominis Sui ap-
pellant FILLIUCIUS tr. 31. tom. 2. de I. & I. c. 2. n. 20. GROTIUS
verò de I. B. & P. libr. 1. c. 1. n. 5. jus propriè aut strictè di-
ctum vocat. Subjicitur moralis, quaè qualitas in homine
hæc est, quod actionem voluntariam legitimè possit edere,
& cum effectu morali h. c. ut actio illa congruat legibus, &
in aliis effectus morales producere queat PLUFFENDORF. E-
lement. Jurispr. Univers. lib. 1. def. 14. §. 1. & 2. Additur ex plu-
ribus, quia Electio in conceptu suo formaliter involvit ac-
ceptationem unius præ altero, nec illa locum habet, si u-
num medium vel una res tantum præsupponatur. Hæc
Optio vel Electio dividi potest in Expressam seu Formalem,
& Virtualem sive Tacitam. Illam vocamus, quaè velcontra-
bentium, quorum alteruter forte sibi potestatem Optan-
di in ipsa conventione per expressum reservavit, vel testa-

zoris, hæredi aut legatario optandi facultatem verbis expressis concedentis voluntate suffulta nititur; *Hanc* vèrò, quæ ex naturâ & conditione vel legati, vel rei in contractum deductæ colligi & conjici potest.

TH. V

Expositis suprà generalibus, specialia ex lege methodi propositâ substernimus, auspicando ea à Personis, quæ Optionis facultatem concedere possunt, & quibus illa competit. Habito itaque respectu ad contractum, potestate juris Optionis constituendi pollent omnes illi, qui huic consensum suum de jure constantè accommodare habiles sunt arg. l. 39. l. 43. l. 46. & l. 48. ff. de O. & A. l. 5. ff. d.R. J. ibique PETR. FAB. & PHILIPP. MATTH. Nam cum sine consensu nullus contractus validè initur l. 1. §. 3. ff. de pact. ibique GLOSS. & Dd. ita nec optandi facultas ex eo profluens firmitè conceditur. Si autem ultimas voluntates respicimus, hos aptos pronunciamus, qui testamenti factionem activam habent, adeoque hæredes instituere, pariter ac legata & fideicomissa efficacitè relinquere possunt arg. l. 2. l. 114. pr. & §. 1. ff. de legat. l. 22. §. 1. ff. de legat. 3. Competit verò hæc facultas moralis activa illis, quibus aut ex conventione contrahentium, vel testatoris voluntate expressâ, vel tacitâ Optio permitta est, modò tamen maiores & sui juris sint BRUNNEM. ad l. 5. ff. de legat. 1. n. 1. De illis, quibus Optionis facultas per expressum concessa, satis expeditum est, quod hæc iis utique integrâ manere debeat, quoniam contractus non modò ex conventione formam, vim ac legem accipiunt per l. 52. ff. de V.O. l. 1. §. 6. ff. depos. Nov. 136. c. 1. l. 23. ff. de R. I. ibique PETR. FAB. p. m. 82. cum seq. Sed & in omnibus testatoris voluntas sic dominari censemur l. 23. §. 1. circ. fin. C. delegat. ut ultimum.

mum ejus elogium legitimam finem sortiatur l. 3. §. 4. C.
commun. de legat. ECKOLT. ad ff. Tit. de opt. legat. §. 4. & de-
bitum effectum consequatur JOH. STUCKIUS part. 1. cons.
10. n. 43. & 194. PECK. de testam. Conjug. libr. 5. c. 3. n. 4. ubi
sat venustè voluntatem testatoris ita observandam esse dicit,
sic ut venator observat leporem PARIS. vol. 2. Consil. 10. n.
43. & vol. 3. Consil. 44. n. 6. ROLAND. à VALLE vol. 3. Cons. 82.
n. 27. HIPPOL. RIMINALD. JUN. v. 2. Consil. 116. n. 12. Quæ
verò tacitam vel testatoris, vel contrahentium volun-
tatem involvunt, ex quâ colligi possit num hæredi, an le-
gatario Optandi facultas relictæ sit, circa ea major difficultas
subest, quapropter in illorum qualitatem & na-
turam paulò plenius ut inquiramus, omnino expediet.

TH. VI.

In legatis de quibus primum differere lubet, aut specifi-
cum & certum aliquod nomen personæ, sive rei à testatore
expressum cernitur, aut in specie non reperitur appositum, sed
vel in genere, vel alternativè aliquid, & circa id Optandi po-
testas alicui relinquitur. Quæ prius testatoris expressa volun-
tas præcisè est observanda, & illi Optandi facultas competit,
cui hæc à testatore per expressum concessa, prout diximus;
Posteriorius quod attinet, si videlicet in eo nomen quidem ap-
positum, incertum verò de quo in specie senserit testator v.g.
si Stichum legaverit l. 32. §. 1. ff. de legat. 1. & plures in herc-
ditate sese offerunt Stichi; aut fundum Cornelianum l. 39.
§. 6. ff. cod. & duos possederit, in ejusmodi legato hæredi
Optio competit per l. 37. §. 1. ff. de legat. 1. quoni-
am ex nomine proprio rei legatae adjecto appareat, testato-
rem certi cuiusdam rationem habuisse, licet id in specie in-
certum sit GOTHOFR. in Not. ad proximè citat. l. 32. §. 1. lit.
m. BRONCH. Conciliat, cent. 3. aff. 49. tūm quod in dubio

B 2

par-

partes hæredis; utpote debitoris favorabiliores omnino re-
putari debeant, ut is mitius condemnetur FRANCISC.
MARZAR. *Consil.* 11. n. 6. & *Consil.* 48. n. 42. cum. seqq. f. m. 62.
& 170. Legatum generis quod spectat, quando in genere vel
simplicitate & nudè aliquid legatur, de eo regula genera-
lis ab imperatore nostro §. 22. *Instit.* de legat. tradita, & in
l. 2. §. 1. ff. de opt. leg. fundata, his verbis concepta legi-
tur: Quod videl. si generaliter Servus vel alia res legetur,
Optio s. *Electio* legatarii existat, quoniam ejus arbitrio per-
mittitur, quā actione experit velit l. 108. §. 5. ff. de legat. 1.
WISSENBACH. ad ff. part. 2. D. 4. th. 22.

TH. VII.

Non una reperitur differentia inter hocce legatū Generis,
& Optionis s. Electionis. In hoc enim Optionis sc. legato quod
semper per vindicationēm relinquitur, solennis est & expressa
electio; eaq; essentialis, & legatario competitbat l. 34. §. 14. ff.
de legat l. 1. 10. ff. de legat. 2. SUTHOLT. *Dissert.* 10. aphor. 54.
quoniam non modō ex verbis, quibus id concipi suevit videl.
do, lego, capito, sumito, habeto, vindicato omnino apparuit,
sanè testatoris ita legantis voluntatem eam esse, ut post
ipsius mortem legatarius confessim legati dominium con-
sequatur BACHOV. ad *Treat.* v. 2. D. 13. th. 7. lit. A. eoque
nomine vindicationem habeat l. 49. §. 1. ff. de rei vindic.
ANTON. FAB. *libr.* 6. *Conject.* c. 1. n. 2. f. m. 114. & *libr.* 15.
Conject. c. 7. n. 10. sed & manifestam contradictionem in-
volveret, esse legatum Optionis, & tamen non competere
legatario electionem. In illo Generis videl. legato inest
quidem *Electio*, sed tacita & minus solennis VENN. ad §.
23. *Instit.* de legat. n. 1. eaque nonnunquam est hæredis, si ni-
mirum ita testator vel expressis verbis ipsi Optionem per-
misserit, vel tacite & virtualiter dirigendo verba legati exe-
cuti-

cutivè ad eum , veluti si pér damnationēm : hæres meus
damnas es̄o , hæredem dare jussifet l.12 ff. de opt. leg. l. 45. S.
1. l. 110. ff. de leg. 1. l. 43. § f. de leg. 2. l. 29. § 1. circ. fin. ff. de
legat. 3. LYCKLAM. membr. libr. 4. Eclog. 2. BACHOV. ad
§. Optionis Instit. de legat. n. 2. ULPIAN. in fragm. Tit. 24.
Cujus distinctionis ratio etiam hodiè omnino habenda post
exæquationem legatorum per l. 1. C. commun. de legat. factam
PACIUS L. L. concil. cent. 6. q. 16. STRUV. Syntagm. Jur.
Civ. Exerc. 35. th. 3. BACHOV. ad. Treutl. v. 2. D. 13. th. 5. lit. A.
quoniam illa exæquatio sic est accipienda , ne quid contra
testatoris voluntatem committatur , nec legatario vindicatio
antè dari debet , quam hæres declaraverit , quid ex rebus hoc
modo legatis præstare velit VENN. ad. §. 22. Instit. de legat.
n. 5. HILLIG. ad DONEL. libr. 8. c. 19. lit. K. HARTM. PI-
STOR. p. 3. q. 4 n. 3. Testator quoque apertioribus verbis
exprimere non potuit , cuinam Optionis facultatem datam
vellet , quam cum vel legatarium vindicare jussit , vel hæ-
redem dare damnavit ANTON. FAB. alleg. loc. n. 23. LYC-
KLAM. d. libr. 4. Eclog. 1.

TH. VIII .

Quà legatum generis verò Dd. notandum monent , si
illud in genere summo & subalterno relictum fuerit , ade-
oque substantiam vel corpus aut animal simplicitè quis le-
gaverit , quod hoc ipsum rectè removendum veniat , cum
illud ob inexplicabilem ejus incertitudinem & vagam
sui significationem nullius momenti & proflus iniuste-
le sit , imò risum potius mereatur , quam ut ullius valoris
reputetur BRUNNEM. ad l. 71. ff. de legat. 1. n. 2. & seq.
SCHNEIDW. & MYNSING. ad §. 22. Instit. de legat. quo-
niam hæres rem minimam , multam fortè præstando se se li-
berare queat GLOSS. ad cit. §. lit. b. tūm ad l. 37. ff. de legat.

lit. b. VINNIUS ad d. §. n. 2. quapropter in eo Optio per-
perām instituatur BACHOV, ad §. Optionis Instit. de legat.
n. 1. cūm in tām effusā generalitate nil certi Optari, neque
ullo modo testatoris voluntas cognosci poterit ZASIUS in
l. legato generaliter ff. delegat. i. n. 5. f. m. 181. In legato au-
tem in Generē inferiori si infimo relicto, quod tertium JCti
prioribus superaddunt, quemadmodum & species JCtis est,
quod Dialectici Individuum vocant, prout tradunt BENE-
DICT. de CAPRA, Conclus. & reg. 13. n. 21. cum
seqq. f. m. 168. & GOMES. var. Resol. tom. 1. c. 12. n. 32.
& tom. 2. c. 11. n. 8. & seq. f. m. 180. & 320. VINNIUS loc.
cit. n. 1. Et quidem rerum quæ à naturâ certam determina-
tionem habent e. g. homo, equus, arbor, legatario Optandi
facultas competit l. 2. §. 1. ff. de opt. leg. modò res ejusmodi
in defuncti bonis reperiuntur, & verba executiva ad eum
directa fuerint CAROL. MOLIN. Comm. in Consuet. Paris.
Urb. tit. 1. §. 8. in verb. prent. n. 2. f. m. 207. & §. 34. n. 11. f.
493. DONELL. 8. Comm. 10. ibique HILLIG. in Notis. lit. K.
BRUNNEM. ad l. 37. ff. de legat. 1. n. 1. quia non modò hoc
legatum generaliter relictum validum existit. l. 13. l. 17. l. 84.
§. 3. ff. de legat. 1. l. 25. §. 17. ff. farsil. ercise. MICH. GRASS. de
Success. §. legatum q. 61. n. 3. Sed & legatario potestas est,
quâ actione uti velit, hinc ejus quoque electio esse debet
per cit. l. 108. §. 2. ff. de legat. 1. ZASIUS. alleg. loc. n. 17.

TH. IX.

Quod spectat res naturâ non determinatas, sed quæ
facto potius ac destinatione hominis constituantur videl.
domus, fundus l. 24. §. 3. ff. de legat. 1. l. 60. in pr. ff. de V. S.
Ex earum simplici legato, si testator nullos fundos aut ædes
habeat, nihil debetur & magis derisorium, quam utile est l.
115. in pr. ff. de V. O. l. 71. de legat. 1. l. 62. §. 4. ff. de jur. dot.
Bach.

BACHOV. ad §. optionis Instit. de legat. n. 1. WISSENBACH.
ad ff. p. 2. D. 1. thes. 22. tūm ad cit. l. 60. ff. de V. S. D. 18. th. 12.
ECKOLT. ad ff. de opt. leg. §. 2. Si verò testator fundos vel
ædes habeat, utile & validum legatum existit BRUNNEM.
ad l. 71 ff. de legat. n. 1. SCHNEIDEW. ad §. 22. Instit. eod. n.
9 BACHOV. & VINN. ad eund. n. 1. 3. adeoque pro modo
facultatūm testatoris, & dignitate legatarii omnino debe-
tur GOMEZ. tom. 2. Resol. 11. n. 10. quoniam in fundo rusti-
co & urbano eadem ratio subest d. l. 24. de legat. 1. & non
minus fundi, quam domus legatum determinationem ex
voluntate testatoris recipit LUDW. ad cit §. 22. Instit. de le-
gat. n. 3. prout enim de unā domo pariete medio interje-
cto plures efficere licet, ita de fundo per regiones diviso,
plures fundos constituere possumus, quod tamen minimè
solā destinatione sine ullo facto, sed per regiones, sepes, fur-
cas aut appositionem terminorum rectè expeditur HIE-
RON. de COEVALL. in spec. aur. Opin. Comm. contr. commun.
tom. 3. q. 792. f. m. 13. MENCHAC. de success. progress. libr.
3. §. 27. n. 35. ZAS. ad cit l. ff. de legat. 1. n. 9. & sing. Respons. libr.
1. c. 1. n. 42. cum seqq. f. m. 10. In ejusmodi quoque rerum
legato Optandi facultatem legatario tribuunt per. l. 71. in
pr. ff. de legat. 1. quoniam hic habet reivindicationem BRUN-
NEM. ibid. n. 1. adeoque in Codice Florentino rectius hu-
jus legis verba hunc in modum leguntur: *Si domus alicui sim-
pliciter legata, cogentur heredes quam domum vellet,* Le-
gatario dare WISSENBACH. ad ff. p. 2. D. 4. thes. 22.
LUDW. ad alleg. §. Instit. de legat. SCHNOBEL. Disp. adi.
ff. 17. th. 14.

TH. X.

Si certa quantitas rei fungibilis in genere & simplici-
tè sit legata v.g. certum pondus olei, aut aliquot amphore vini;
adjecto

adjecto pondere, numero & mensurâ utile est legatum BA-
CHOV. ad cit. §. optionis Instit. de legat. n. 1. & hæredi optan-
dis. eligendi facultas competit. l. 3. & 4. ff. de trit. vin. &
ol. legat. cui integrum est licet testator nihil talis liquoris
habuerit, vinum emere & legatario præstare, nec inquiri-
tur, quo testator uti solitus CARPZ. p. 3. Decis. 300. n. 21. WIS-
SENBACH. ad ff. cit. loc. th. 22. modò tamen pro vino ace-
tum, quod vinum fuit, non det, quoniam testatores
non ita faciles esse solent in onerandis hæredibus de com-
parandis rebus alienis, quam in legandis propriis l. 67. §. 8.
ff. de leg. 2. ibique BRUNNEM. n. 11. DONELL. libr. 8. c. 19. ibi-
que HILLIG. lit. K. In legato alternativè reliquo, & quidem si-
ve res plures disjunctivè legaverit testator, v. o. Stichum aut.
Pampilum l. 9. pr. ff. de opt. leg. fundum aut usum fructum l.
10. ff. de us. & usufr. l. 34. §. 14. ff. de legat. 1. l. 23. ff. de leg.
2. & ibi GLOSS. lit. n. sive ex duabus & pluribus rebus no-
minatis unam e. g. ex duobus Servis meis unum Titio do, lego
l. 20. ff. de leg. 1. Optandi facultas legatario competit BRUN-
NEM. ad proximè cit. l. 20. ff. de leg. 1. n. 1. quoniam aliàs lega-
tarius certam rem vindicare non potuisset, nisi haberet jus
Optionis DIDAC. COVARR. Relect. jur. Civ. & Pontif. tom.
1. c. 3. ad. c. indicante m. 3. f. m. 49. JOAN FICHARD. Thesaur.
Comm. Opin. in addit. BAPTIST. à VILLALOB. n. 29. f. m. 396.
GOMEZ. var. Resol. tom. 2. c. 11. n. 43. f. m. 357. SCHOT-
TAN. Exam. Jurid. de opt. legat. in fin.

TH. XI.

Postquam hoc usquè expedivimus, quomodo & le-
gatario & hæredi ex ultimâ voluntate Optionis facultas ad-
scribenda fuerit; Ordinis ratio exigit, ut his proximè de
bitore & Creditore, quatenus in Obligatione generali vel
alternativâ ex contractu aliquo descendente, Optionis jus
illig

illis concedatur,' agamus. Ubi primâ facie circa Obligationem generis advertendum, quod si quis generaliter v.g. Insulam fieri & edificari; aut triticum dare oportere stipulatus fuerit, nihil stipulatus videatur l. 94. & l. 95. ff. de V. O. quoniam incertitudo rerum ex rigore juris Civilis imperfetam & inutilē omnino efficit stipulationem l. 115. ff. eod.hinc in eo perperām Optio conceditur. Quæ incertitudo tamen ex aequitate juris Canonici tolli, & res in certam determinari potest, si ex circumstantiis certitudinem colligere licet BRUNNEM. ad cit. l. 94. ff. de V.O. ita ut ex eā ad declaracionem arbitrio boni viri rectè agatur CARDIN. MANTIC. det.ac. & ambig. convent. libr. 14. tit. 30. n. 26. Alternativam vero quod concernit, earum sex Dd. species constituunt, rerum videlicet. Personarum, temporis, locorum, rerum & locorum simul, denique rerum personarum & locorum simul, quas BARTHOL. à CHASSEN. Comment. ad Consuetud. Burg. Duc. Rubr. 9. §. 21. ad verb. au choix de la dist. femme n. 4. f. m. 1306. SCHNEIDW. ad §. si quis agens insit. de actionibus n. 9. cum seqq. & GOTHOF. in l. 2. §. 3. ff. de eo quod cert. loc. lit. g. fusius prosequuntur, ibique cui volupte erit, videre licebit. Nos neglectis reliquis desolat rerum alternativā solliciti erimus, si hunc in modum quis stipulatus fuerit, Stichum aut Pamphilum; hominem aut decem dare respondes l. 10. ff. de V.O. §. 33. In sit. de act. ubi debitori Optandi jus competit. in alternativis de R. I. in oto. l. 10. §. 18. ff. de jur. dot. ibiqueGLOSS. & GOTHOFR. l. 25. in pr. l. 34. §. 6. & l. 60. ff. de contrab. empt. l. 6. §. 1 ff. de jur. patron cum l. 6. §. 1 ff. de reiudic. ZAS. ad l. stipulationum ff. de V. O. n. 28. f. m. 40. FELIN. in c. 4. de Rescript n. 4. f. m. 43. adeo ut si quis hominem aut decem tantum intendat, non vero utrumque diiunctive petat, in poenam plus petitionis incidat ANTON

C

FAB

RAB. in Cod. libr. 4. tit. 24. def. 13. n. 1. THOM. GRAMMAT.
decis. 68. n. 1. cum seqq. AYM. CRAVETT. tom. 3. Consil. 334.
n. 1. f. m. 17. Nam quamvis utrumque debeatur & capro-
pter ab invito exigi queat arg. l. 108. ff. de V. S. nihilominus
debitori, utpote penes quem per factam stipulationem si-
tum est, utrum potius ipsi præstare allubescat, Optandi fa-
cultas ab adversario eripi minimè debet NICOL. EVER-
HARD. Consil. 99. f. m. 258. cum seq. LUDOLPH. SCHRAD.
Consil. 7. n. 7. f. 599. & novissimè MEV. part. 3. Decis. 5. s. SE-
BAST. MEDIC. tract. de Compens. p. 1. q. 12. per tot. VULTEI.
ad §. 23. Instit. de legat. n. 2.

TH. XII.

Non intem pestivè queritur si quis promittat Festis Pa-
schalibus aut centum solvam, aut Fidejussores præstabō vel
pignora dabo, utrum debitori, an verò Creditori Optionis
jus competit? Qui pro debitore pugnant prout PAUL. de
CASTR. in l. 4. §. si ex conventione ff. de rejud. & ZAS. in l.
1. ff. qui satisd. cog. n. 5. & seq. quos citat MATTH. de AF-
FLICT. Decis. Neapolit. 397. n. 5. f. m. 478. pactum alterna-
tivè conceptum in debitoris favorem adjectum esse autu-
mant, adeoque sufficere si alterutrum debitor præstare para-
tus. Qui verò creditoris partes tueruntur, hoc ipsum in ejus favo-
rem appositum fuisse tenent, quoniam sola promissio de sol-
vendo centum in obligationem principalem deducta sit; pro-
missio a. de dando pignora, vel fidejussorem præstando, cau-
telam modo pariter & accessorium ad ipsam obligationem
constituat BARTH. à CHASSEN. superius citat. loc. n. 1.
CARPZOV. Jurispr. For. p. 2. C. 29. def. 18. n. 2. Verum nos
distinguendum putamus inter alternativam solvendi s. so-
lutioni adjectam, ubi Optandi facultatem debitori; & al-
ternativam exigendi, creditoris vid. exactioni appositam,
ubi

ubi illam huic adscribimus cum BALD. in L. fin. 4. vers.
quero in isto C. de. petit hared. & MATTH. WESENBEC.
part. 4. Consil. 171. usque ad n. 12. f. m. 126. & seqq. Si enim
id velit Creditor, præcisè cogi poterit debitor, ut solvat,
nec auditur si offerat fidejussores vel pignora, quia unicum
solummodo est in obligatione, solutio videl. pecunia
creditæ alterum verò de dandis fidejussoribus adjectum est
in cautelam & favorem Creditoris, quapropter ei omni-
nò electio competere debet ERNEST. COTHM. v. 3. Conf.
26. n. 7. MEVIUS, Consil. 41. n. 70. & seq. Consil. 61. n. 122. &
Conf. 66. n. 56. cum seq. & ita in Scabinatu Lipsiensi respon-
sum refert CARPZOV. Jur. For. p. 2. C. 29. def. 18. Nullum
quoque dubium est, si in favorem & gratiam domini loco
operarum certa pecunia summa à rusticis promissa fuerit,
quin ipsius sit Optio, an pecuniam accipere, an verò ope-
ras exigere velit CARPZ. loc. cit. C. 4. d. 4. & licet per lon-
gissimum tempus dominus annuam pensionem percepit,
per illud tamen non impeditur, quò minus servitia exige-
re possit ANDR. KNICHEN. de Vestit. Paet. p. 2. c. 3. n. 69.
cum seq. HUSAN. de prop. homin. c. 6. n. 76. RICHTER. Decis.
98. n. 36. & seq. & ita à Collegio Juridico in Illustri Aca-
demiâ Hasslo-Schaumburgicâ Anno 1658 responsum, à Magni-
fico Domino Præside percepit. Si verò rusticorum gratiâ
loco operarum promissio pecunia à Domino fuerit accepta,
aut simpliciter facta promissio alternativa operarum vel
pecunia, tunc subditorum est electio, an pecuniam vel o-
peras præstare velint CARPZ. Jur. For. d. p. 2. C. 4. d. 5. n. 2. & 4.
tum libr. 1. Tit. 6. Respons. 52. RICHTER. d. Decis. 98. n. 40. ubi Sca-
binos Lipsienses Anno 1634. ita pronunciâsse legitur.

TH. XIII.

Ex Legis dispositione jus Optionis in multis casibus lo-

C 2

cum

ēum habet. In divisione hæreditatis inter plures fratres faciendā Canonistæ statuunt, majorem natu auctoritate judicis dividere debere, minoren verò eligere; Verum nullum idoneum juris Pontificii textum Canonistæ allegare possunt, quo sententiam hanc confirmare queant ARNOLD. VENN. Select. iur. quest. libr. I. c. 35. Nam in c. I. X. de Parochiis & alien. Paroch. quod adducunt, de diverso casu agitur, videlicet de Episcopo ob hæresin Donatistarum remoto, & ad Ecclesiæ unitatem reverso, quem Pontifex vult admitti in partem prioris sui Episcopatus jàm alteri Episcopo dati, & divisionem inter illos ita fieri, ut ille dividat, qui diutius tenuit Episcopatum, alter verò qui breviori tempore eum habuerit, eligat BACHOV. ad Treutl. v. 1. D. 19. tb. 10. lit A. In medium quidem exemplum Abrahām & Lothi ex Genes. cap. 13. proferunt, Sed inter Abrahamum & Lothum in judicio divisio facta non fuit, nec illi cohaeredes erant; verum modestiā quadam Abrahamus hoc fratri filio, qui minor natu erat permisit, ut vel in dextram vel sinistram discederet, quo vellet, & alterum latus sibi relinquaret, BACHOV. & VENN. dd. loc. Ex quo facto fortassis effectam esse inter homines pacificam illam consuetudinem, ut quando terrenorum aliquid partendum sit, major dividat, minor verò eligat, refert ALGUSTIN de Civit. Dei libr. 16. c. 20. Et hic mos Canonistarum in divisione hæreditatis inter fratres faciendā in Germaniā ubique ferè locorum receptus est, imò in Camerā quoque Imperali approbata consuetudo existit GAIL. libr. 2. Obs. 16. n. 14. MYNSING. cent. 4. Obs. 37.

TH. XIV.

De jure Saxonico jus Optionis Germanicè dicit Kühr filio minori s. juniori competit, ita ut hæreditatem retinere;

nere, & fratribus cohæredibus in pecunia pro arbitrio sat
tis facere queat MODESTIN. PISTOR. v. 2. Conf. 5. n. 12. &
seq. tūm Quæst. Jur. p. 1. q. 10. n. 1. & q. 45. n. 11. imo certam
pecunia summa sibi stipulari potest, eis gelvisses Kühr-
geld/ quam præ aliis hæredibus ut præcipuam pro jure O-
ptionis habet DAN. MOLLER. Semestr. libr. 1. ad. Confit. 15.
n. 16. quam Optandi facultatem tamen ad hæredes minimè
transmittit CHRISTIAN. LENZ. de nominib. & action. cessis
cap. 20. membr. 3. n. 10. COLER. p. 1. Deciss. 4. n. 17. & 23. RAUCHB.
p. 1. q. 41. n. 21. licet pecunia pro Optione ipsi reservata omni-
nō transmittatur CHRISTOPH. ZOBEL. diff. 14. CARPZ.
Jur. For. p. 3. C. 15. d. 25. 29. & 30. Fratri verò natu seniori
potestatem dividendi concedunt, Land-R. libr. 3. art. 29.
vers. Wo zwēn Mañ ein Erbe nehmen/soll der älteste theil-
len/ und der Jüngste soll kiesen. MEVIUS Consil. 87. n. 14.
& seq. CARPZ. d. l. def. 2. in quâ divisione faciendâ ille ob-
hanc causam juniori præfertut, quod magis leire prælumina-
tur quomodo divisio commodius fieri possit, MYNSING.
Cent. 4. Obs. 37. Quando autem frater natu minor res hæ-
reditarias diutius administraverit, earumque qualitates &
æstimationes melius cognitas habeat, facultatem dividendi
ipsi competere, Optione fratri majori relicta sentiunt BER-
LICH. p. 3. Conclus. 21. n. 61. ANTON. FAB. in Cod. lib. 3. tit.
25. def. 2. n. 3. Verum verba juris Saxonici in cit. art. 29. hanc
explicationem non admittunt, CARPZ. Jur. For. p. 3. C. 15.
def. 10. n. 7.

TH. XV.

In Fæminis quoque hic modus inter sorores & Cognatas in
divisione Geradæ ita observatur, ut major nata dividat minori
jus verò Optionis detur, ad hibito tamē Curatore CARPOV.
alleg loc. defin. 6. In Viduarum a. favorem specialiter introdu-

etum, quod ipsis Optio competit, an portionem hæreditatis sibi ex consuetudine debitam, vel in testamento relictam neglectis reliquis juribus apprehendere; an eā repudiata Dotalium, Morgengabam, Commestibilia & Geradam ptere malint, si verò portionem statutariam Vidua præ cæteris optaverit, eā contenta esse debet CARPZ. cit. p. 3. C. 37. def. 6. De jure Lubecensi hic modus receptus, ut qui in communione remanere renuit, sed ad divisionem provocat, æstimet rem, alterique electionis conditionem offerat soll den andern die Option und Wahllassen / rem an premium velit artic. unicus. Jur. Lubec. lib. 3. tit. 13. ibique MEVIUS. in Commentar. n. 11. cui adstipulatur Jus Hamburg. art. 1. & 2. tit 5. part. 3.

TH. XVI.

Debitoribus ad solvendum non idoneis, indultum est, ut res quas habent in solutum creditoribus etiam invitis offerre possint Nov. 4. c. fin. ex quâ desumpta est Auth. hoc nisi debitor C. de solut. MEV. p. 3. Decis. 287. & Consil. 99 n. 76. Cum verò optimæ & præstantissimæ res dari debeant d. Nov. 4. competit electio ex omnibus rebus Creditori MANZ. Patroc. debit. dec. 2. q. 10. n. 120. vid. R. A. zu Regensburg. de Ao. 1654. 8. So viel nun die Capitalia anlangt/ in verb. auff den Fall vierdtens/ quod lecus est cum sit executio judicato, seu ex distractione rerum est paranda pecunia, tunc enim in arbitrio debitoris est, quæ bona offerre velit, dummodo sufficiant ad solvendum debitum CARPZ. Jur. For. p. 1. C. 32. d. 12. nec creditori sint aliquabona obligata, quia pignus creditorū optionem tribuit, in quibus bonis executionem fieri velit, adeo ut licet sit generale plura continens bona, ejus tamen arbitrio relinquitur, quod nam eligere velit l. 8 ff. de distracti pign. HARTM. PISTOR. p. 3. q. 12. n. 7. CARPZ. in Process. tit. 25. art. 2. n. 1. MEVIUS.

discuss. Levam. inop. deb. c. 4. n. 20. Verum si unam rem immobilem elegerit, seque in illam immitti petierit, aliam rem, in quo creditor posterior est immisus, petere non potest MEV. p. 2. *decis. 285.* & d. 339. & est intelligenda illa electio salvo jure tertii. MEV. p. 4. *decis. 272.* nec auditur cum principalis debitor pro se liberando Creditori suo bona insolutum, & ex illis optionem offerat, spretā enim illa oblatione contra fidejussorem cum effectu actionem intentare poterit, uti hæc MEVILIS Consil. 56. argumentis omni exceptione majoribus confirmat. Debitori qui solvendo non est ulterius competit electio an beneficio competentiae, an cessione bonorum vel alio remedio uti velit, ubi vero semel cessio bonorum est electa, beneficio Nov. 135 amplius locus non relinquitur, quam enim viam quis semel ingreditur, eam semper ambulare debet l. 21. §. 6. *insin ff. quod met. caus. l. 11. C. de reb. cred.* MEV. *Discuss. lev. inop. deb. sect. 2. c. 4. pag. 104.* & cap. 8. n. 64. & seq. p. 572.

I H. XVII.

In Provinciis Saxoniciis usu est receptum & postea expressè sancitum, ut hæres vel legitimū Inventarium, vel eo non confecto juratam hæreditatis designationem exhibeat Nov. *Conf. Elec. Aug. p. 3. C. 33.* unde colligitur hæredem non præcisè esse obstrictum ad inventarii confectionem, quia in alternativis est electio penes debitorem, & sufficit alterutrum sc. inventarii exhibitio, vel jurata specificatio. CARPZ, *Jur. For. p. 3. C. 33. d. 8.* WESENBEC. vol. 1. *Conf. 3. n. 47.* RAUCHB. p. 1. q. 29. n. 2. & seq. RICHT. *decis. 60. n. 2. & seq.* De jure Lubecensi Viduis quoq; incumbit, ut aut solenne Inventarium confiant, aut juratam specificationem edant, quorum alterutrum sufficit. Si tamen nudam saltē designationem, non vero solenne Inventarium exhibuerint, eam juramento supplerent.

plerē tenentur, quoniam pro Specificatione non est talis præsumptio, quæ pro solenni Inventario militat, sed facit potius præsumi fraudem aliquam, à quâ purgatio per jura-
mentum utique fieri debet MEVIUS. *Comment. Jur. Lubec.*
p. 2. Tit. 2. art. 27. in addit. ad n. 50.

TH. XVIII.

Remedio l. 2. C. de rescind. vend. deceptus ultra dimidium justi pretii, agere potest ut rescindatur contractus, vel suppleatur justum pretium MYNSING. cent. 2. Obs. 42. ubi testatur, quod licet in simili casu in Camerā Imperialit tantum petita fuerit à venditore rei emptæ restitutio, nihilominus alternativè pronunciatum, adeoque emptori data electio, an justum pretium supplere, vel rem deductis impensis in perpetuam utilitatem rei factis, restituere velit. HARTM. PISTOR. p. 1. q. 23. n. 1. CARPZ. *Jur. For.* p. 2. C. 34. d. 7. RICH-TER. *decis.* 99. n. 108. Conf. MEV. *ad jus Lubec.* p. 2. tit. 2. art. 33. n. 52. ubi de hoc remedio pluribus agit, quibus hoc ipsum competat. Si verò emptor agat, tunc vendori Optio l. electio competit, an totam rem recipere, an id, quo pretium legitimum valorem excedit, restituere velit RICHT. *decis.* 99. n. 37. & seq. Quando autem læsio dolo alterius contrahentium facta tunc non laudenti, sed partilæsa electio competit HARTM. PISTOR. d. q. 23. n. 2. Hanc l. 2. C. de Rescind. Vendit. MOLIN. in *Tratt. de Commerc.* n. 17. asserit esse duram & à Tyrannis conditam, eamque in Boetiā, maxime inter illos populos, qui Hispanim accolunt, sublatam testatur ANTON. *de Padill.* add. l. 2. n. 69. & ex Gallicarum regno in tantum remedium illud explosum, ut absque speciali Regis gratiâ id nemini urgere liceat, & si quis veniam illud proponendi impetraverit, hoc in Lusitaniā quindecim, apud Hispanos quatuor tantum annos durare ref-

runt

runt PINELL. ad d. l. 2. p. 2. c. 1. n. 26. PADILL. n. 47. Quod
verò illa constitutio in jure naturali sit fundata, inde patet.
cūm hoc præcipiat, neminem cum alterius detimento & in-
juriā debere fieri locupletiorem. l. 206. ff. de R. J. l. 13. §. ult.
& l. seq. ff. de condic. indeb. l. 38. ff. de petit. hered. l. 5. §. pen.
ff. de impens. in rem. dot. l. 45. §. 12. ff. de jur. Fisc. GROTIUS.
de J. B. & P. libr. 2. c. 10. n. 2.

TH. XIX.

Competit quoque Actori vel Creditori Optio, an
Reum debitorem in loco domicilii, an verò contractus
convenire velit. Sed hic Locus jure Canonico & ma-
ribus tum demum forum tribuit, quando Reus ibidem
contraxit, ibique reperitur non statim recessurus c. i. §. con-
tra heredes X. de for. compet. GAIL. libr. 2. Obs. 36. n. 14. CARPZ.
Resp. libr. 2. tit. 2. Resp. 30. & p. 1. decif. 78. n. 12. MEV. Cons. 93.
n. 25. & seqq. Et si verbis expressis sit addita illa clausula
ubique locorum: Wor es dem Creditori gelegen siel oder
belieben möchte; tunc conventio ubique locorum locum
habet; multomagis si debitor ubique locorum se solitu-
rum promiserit, in arbitrio creditoris erit, ubi agere ve-
lit, non tantum in iis locis, ubi alias Reus forum sortitur,
sed ubicunque voluntas & occasio Creditori obvenerit
ZANGER. de except. p. 2. c. 1. n. 150. MEVIUS. de Arrest. c.
12. n. 13. In re commodatā furto ablata, cūm inter veteres
non satis conveniret, an si furti tempore commodatarius
solvendo esset, postea verò fortunis exueretur, actio furti
ad Dominum migraret nec ne, tūm etiam cui danda foret
actio, Domino an commodatario, si hic ex parte tantum
solvendo esset; Justin. Imper. eam contentionem per l. ult.
C. de furt. sustulit & Optionem actionis domino dedit, ut
is pro suo arbitrio actione commodati commodatarium

D

conve-

convenire, vel contra furem furti agere possit. Verum electione semel factâ ipsi variare integrum non fuit, nisi ex causâ ignorantiae, & ante factam solutionem, electo fure ut commodatarius liberaretur, commodatario electo, huic ut fur obnoxius fieret BRUNNEM. ad d. l. ult. VINNIUS ad Instit. §. 10. de Obligat. quæ ex delicto nascuntur.

TH. XX.

Illi qui damnum ab animali passus est, datur actio de pauperie adversus dominum, cuius quadrupes proprio motu, & contra naturam i.e. contra naturalem mansuetudinem omnium ejus generis animalium, & ex contracto quasi vitio, damnum dedit, ut vel quadrupedem noxæ dedat, vel noxæ estimationem præstet. Et si dominus animalis, cum quo agitur, damnum præstare velit, animal retinere potest, si verò noxæ dare malit, liberatur pr. Instit. si quadrup. paup. feciss. dicatur & l. 1. ff. eod. JOH. THOM. de Noxiâ Animal. cap. 10. BACHOV. de Action. Disp. 8. th. 18. & seq. CHRISTIAN. KREMBERG. ad §. 17. Instit. de Action. Jure verò Saxonico noxæ deditio Reum non liberat CARPZ. præct. Crim. q. 131. n. 21. Virgo vel honesta Vidua stuprata licet promissum sibi Conjugium non proberet, stuprator nihilominus ad satisfactionem & præstationem interesse est obstrictus CARPZ. Jur. Consist. libr. 2. tit. 14. def. 228. & in arbitrio stupratoris est, an stupratam ducere, an dotare velit, idem d. l. def. 229. & in Præct. Crim. p. 2. q. 68. n. 11. & seqq. tum in J. For. p. 4. C. 27. def. 1. n. 3. & seq. MEVIUS in Comment. ad Jus Lübencens. libr. 4. tit. 5. art. 1. n. 3. & seqq.

TH. XXI.

Huc usque de Personis differuimus, justo ordine subsequitur Objectum Optionis s. Electionis, quod constituant res, quæ vel ex contractu, vel ex testamento nobis debentur

tur, & legati nomine efficaciter relinquitur, in quibus locum habet Optio s. Electio; modò tamen in priyatorum sint commercio, nec alienari prohibitæ LYCKLAM. membr. libr. 7. Eclog. 32. Res enim quæ non extant, sive non sunt in rerum naturâ, actu sive potentia, cum frustrâ & inutiliter legantur l. 108. §. 10. ff. de legat. 1. vel sunt quidem in rerum naturâ, verum earum dominium legatario acquiri nequit, & nulla inde utilitas ad eum redundatura SUTHOLT. Diff. 19. aph. 11. VENN. in partit. iur. Civil. libr. 1. c. 53. illarum Optio & electio perperam quoque conceditur. Objectum autem vulgo distingui solet in materiale & formale; Illud est res, circa quam aliquid versatur; hoc verò est ratio, sub quâ circarem aliquam versatur. Ubi tamen materiale & formale non tam sunt separata aut diversa objecta, quam unius objecti diversæ rationes & quasi partes, sicut hoc explicat Beatus Pro Cancellarius MUSÆUS in Inst. Metaphys. cap. 20. §. 10. Objectum itaque Optionis ratione materiae varium existit. Sunt enim vel res incorporales, ut jura & actiones, vel corporales, & vel mobiles vel immobiles. Verum versatur Jurisprudentia nostra circa illas res, non considerando quæcunque affectiones & quæcunque principia, sed hâc ratione formalí, quatenus de iis quæritur, quid justum, quid injustum sit i. e. quatenus Optio vel Electio in illis locum habeat, de quibus superius egimus.

TH. XXII.

Sed hic quæri potest: An dispositio illa-Saxonica, ut major dividat, minor v. eligat, in bonis quoque Feudalibus in terris Saxonici locum habeat? Ex communi Interpretum Saxonorum opinione certum est, illam utique obtinere WESENBEC. in Paratitl. ff. famil. erciso. n. 6. RAUCH. BAR. part. I. q. 40. n. 6. CARPZ. Jur. Fer. p. 3. C. 18. def. 8.

ibid. 3. statuit, si bona Feudalia commodè dividi nequeant, factâ bonorum aestimatione minori fratri competere Optionem, an prædium feudale, an pretium eligere velit, ne prorsus hoc casu jus optionis minori auferatur per text. *l. 3. c. comm. divid.* ita tamen, ut domino feudi, cuius plurimum intereat, bona Feudalia conservari, & justo modo dividi, arbitrium disponendi prorsus non sit ademptum. Et hæc electio etiam in Feudis Ducatus, Marchionatus & Comitatus attenditur, prout in Dicasterio Jenensi Anno 1630. mens. Decembr. responsum refert RICHTER. *Decis. 68. n. 24.* GAIL. libr. 2. Obs. 13. testatur, quod ex notoriâ Germaniæ Consuetudine feuda majora, puta Ducatus, Marchionatus, Comitatus, qui jure Feudali dividi non possunt 2. *Feud. tit.* *ss. §. Præterea Ducatus*: exceptâ regali dignitate, inter filios cohæredes dividantur VULTEI. *de Feud. libr. 1. c. 8. n. 30.* JOH. OTT. TABOR. *Relat. Argent. 95.* Verum hæc consuetudo non videtur uniformis & universalis THOM. MERCKELBACH. *in Consil. KLOCKII. vol. 1. Consil. 7. n. 751.* Ob nun woll vermittelst des im Römischen Reich Deutscher Nation eingeführten Gebräuchs auch Fürstenhumb und Graffschafft oftmalhs getheilet werden / so ist doch solches keine uniformis, noch durchgehende Consuetudo, weil ben vielen Fürstl. und Gräffl. Häusern das Gegen-Spiel lobblich practiciret, und hierin der disposition d. §. *Præterea starck nachgesetzet wird / vid. ERNEST. COTTHMAN. vol. 5. Respon. 1.* Denique de Actionibus subjungendum, quod in concursu actionum rei persecutoriarum, ejusdem rei nomine, & ex eadem causâ electio actori competit, ut unam eligat, quâ experiri velit *l. 43. §. 1. ff. de R. J.* Sic actio commodati perimit conditionem furtivam *l. 34. §. 1. ff. de O. & A.* Actio pro socio tollit actionem communni di-

ni dividundo, & vice versa l. 38. §. 1. ff. *pro socio*, Tributaria
actionem de Peculio l. 9. §. 1. ff. *de tribut. action.* ex ra-
tione l. 87. ff. de R. J. quod bona fides non patiatur, ut idem
bis exigatur. WISSENBACH: *disp. 48. ad §. 1. Instit. si quadrup.*
panper. VENN. *partii. jur. Civil. libr. 3. cap. 42. Dn. STRUV.*
ad ff. Exercit. 46. th. 90. & seq. excepto illo casu, quo in una
pluris quid sit, quam in altera l. 47. ff. *pro socio* l. 28. ff. *de*
act. empt.

TH. XXIII.

Forma Optionis Electionis, habito respectu ad ultimam
voluntatem consistit in ipsis testatoris verbis, sive ad hæredem
sive ad legatarium directis, & vel expressè, vel tacite Optandi
facultatem iis concedentibus SUTHOLT. *Diff. 10. aph. 51.* Cir-
ca ipsum verò optandi actum v. g. *Optione expressim data,*
necessè est, ut forma debita verborum interveniat, i.e. ut
is, qui optionis jus habet, dicat: *opto hanc rem*, cum sit
actus legitimus & solenniter celebrandus l. 77. ff. de R. J.
ibique PETR. FAB. f. m. 204. *cum seq.* qui per Procuratorem
perperam expeditur l. 90. ff. *de acq. vel amitt. hared.* ibique
BRUNNEM. l. 123. ff. de R. J. ibique WISSENBACH. D. 18.
th. 5. *Disp. ad Instit. 26. th. 39.* tum ad ff. D. 2. & 4. th. 22.
HOTOMAN. *Illustr. Quæst. 32. p. m. 221. Diffent. BACHOV.*
ad πρώτα ff. p. m. 382. & ad TREUTL. v. 2. D. 13. th. 5. lit. A.
non verò ejusmodi verbis utatur: *volo optare*, quoniam ea
actus suspensivum denotant JOAN. PETR. de FERRAR.
in Pract. sub. form. libell. pro legat. reising n. 95. f. m. 438. In
legato Generis hoc non requiritur, cum saltem actus mi-
nus solennis s. arbitrarius existat, & in eo inter alia à le in-
vicem differunt, prout suprà th. 7. inculcavimus. In eo au-
tem convenient, quod semel duntaxat optare & eligere li-
ceat l. 5. *in pr. ff. de legat. 1.* ibique DUAREN, BRUNNEM.

D 3

ad

ad l. 2. ff. de opt. leg. n. 1. GREGOR. BICCJUS. in Colleg. Jur.
Arg. Enuci. eod. tit. ih. 5. adeoque declarata voluntas, præ-
sertim si Optio consumpta fuerit l. 2. §. 2. & 3. l. q. §. 1. ff. eod.
minime mutari atque iterato institui possit BORGNI. N.
CAVALCAN. Tract. de Tutor. Curat. & usufr. mulier. reliqt.
c. 9. p. m. 259. & seq. PAUL. CHRISTIN. in Decis. Belg. vol. 1.
decis. 124. PETRUS BARBOSA. Tract. de legat. ad l. cit. 5.
de legat. 1. pag. 155. & seq. neque haeredi aut legatario vari
are integrum sit l. 84. §. 9. ff. de leg. 1. l. 11. §. 1. in fin. & l. 19.
ff. de legat. 2. l. 20. ff. de opt. leg. ibiq; BRUNNEM. n. 1. CU-
JAC. Tract. s. ad African. in l. 5. ff. de opt. leg. & in l. 112. ff. de
V. O. quoniam Optione semel recte facta, reelecta statim
sit optantis HILLIG. ad DONELL. l. 15. c. 2. lit. F. imo igno-
ranti acquiritur MARC. ANTON. NATTA. tom 2. Consil.
461. n. 17. f. m. 137. GAIL. libr. 2. Obs. 152. n. 5. Sed post alterutrum sive expressè sive tacite electum, arbitrii in O-
ptandi omnino desinit MEVIUS. p. 7. Decis. 370. & quod iemel
placuit sit necessitatis l. 5. C. de O. & A. hinc postea am-
plius displicere non debet l. 9. ff. de negot gest. c. quod semel
de R. J. in 6. nisi tamen electio sit vitiola, ut si res aliena
ignoranter sit electa l. 2. §. 2. ff. de opt. legat. & error inter-
venerit, veluti, si ante degustationem acetum pro vino ele-
gerim d. l. 2. ibique BRUNNEM. §. fin. cum l. seq. eod.

TH. XXIV.

Ut Optio sit valida, sive a legatario, sive ab haerede ea
peragatur, omnium rerum ejusdem generis a testatore re-
lictarum exhibitio & præsentatio requiritur l. 4. & 8. §. 3. ff. de
opt. leg. ibique GOTHOFR. l. 3. §. 6. ff. ad exhib. l. 80. §. 2. ff.
de usufr. GLOSS. in l. 5. ff. de leg. 1. lit. q. JASON. ad l. ser-
vice electione de leg. 1. n. 4. cum seqq. BRUNNEM. cit. loc. n. 4.
& 6. & debet fieri aditâ haereditate l. 10. ff. de opt. legat. l. 10.
ff. de

*ff. de leg. r. quia dies Optionis cedit ab aditâ hæreditate l. 69.
pr. l. 80. §. 2. ff. delegat. r. FRANTZK. Exerc. 7. q. 7. non à morte testatoris l. 14. ff. quand. dies leg. ced. licet quod transmissionem cedat à die mortis testatoris BRUNNEM. ad l. 10.
ff. de opt. legat. Quod si pluribus unius rei Optio concessa, reliquorum quoque in eandem rem consensu accedat necessum est l. 12. ff. de opt. leg. & si in optando dissentiant, ne legatum pereat, forte dirimi controversia debet,
§. 23. Instit. delegat. ibique LUDW. VENN. libr. 1. select.
Quast. cap. 35. adeoque is optet, quem fors prætulerit, & rem habeat solus, coeteris verò aestimationem pro rata præstet
l. fin. pr. C. commun de legat. ibique PEREZ. n. fin. B. HAHN.
in Obs. ad Wesenb. de opt. legat n. 4. STRUV. Syntag. Jur. Civ. Exerc. 35. cod. th. 48. ECKOLT. ad ff. cod. §. 6. Quæ divisio tamen per sortem invito obrudi nequit, ubi aliud dividendi modum lex recepit MEVIUS. part. 2. Decis. 27. tum in Comm. jur. Lubecens. libr. 3. tit. 13. artic. unic.*

TH. XXV.

Optionis per contractum constituendæ forma in ipsis. simâ vel generali vel alternativâ rei in contractum deductione consistit. Et hæc expeditur vel cum expressâ pactione, quando alteruter contrahentium optandi facultatem sibi exceptam voluerit, l. 10. ff. de jur. dot. l. 75. §. 8. & l. 93. ff. de V.O. vel eâ posthabitâ tacitè videl. & virtualiter ex ipsâ conventionis naturâ, eaque pro diversitate contractuum varia est. In Stipulatione requiritur, ut per verba inter præsentes ore prolata fiat l. 1. in pr. ff. de V.O. PAUL. BL. SIUS ad ff. cod. n. 1. adeoque interrogatio præcedat, quam in continenti congrua responsio subsequatur l. 5. §. 1. l. 52. §. 2. ff. de V.O. & §. 5. Instit. de Inutil. stipul. ibique GEORG. SCHULTZ. in Synops. p. m. 83. quæ eandem rem in interrogacione

gatione expressam eadem qualitate & quantitate comple-
ctatur l. 1. §. 3. de V. O. ibique BRUNNEM. n. 5. quoniam hæc
neglecta, & ipsa stipulatio tanquam causa Optionem con-
stituens, inutilis prorsus evaderet JOAN. PETR. de FER-
FAR. in Pract. sub form. libell. in act. real. f. m. 28. cum seqq.
RRANTZK. ad ff. de V. O. n. 12. multomagis optandi fa-
cultas inde descendens, Et potest stipulatio fieri vel purè
vel in diem, vel sub conditione §. 2. Inst. de V. O. ECKOLT.
ad ff. eod. §. 10. cum. seq. & si quis Optionem in diem i. e.
ejus diei adjectione, quæ solvendum sit, fortè 'Calendis
Martiis hominem aut centum, utrum voluero dabis; vel
sub conditione constituerit v. g. Si Titus Consul factus fue-
rit Stichum aut Pamphilum, utrum voluero dabis l. 13. §. 6. ff.
de acceptilat. ante existentem diem & conditionem impli-
tam perperam & frustrà optio instituitur §. 4. Inst. de V. O.
quoniam cessit quidem dies, sed non venit, l. 213. ff. de V.
S. hinc qui ante tempus petit, exceptione plus petitionis
repellitur §. 10. Inst. de Except. §. 34. de Action.

TH. XXVI.

Si alicui ex contractu Optandi facultas competit,
variare in eo, adeoque voluntatem suam licet aliquoties
jam declaratam mutare ipsi integrum est. Ubi tamen quæ
debitorem seu promissorem & Creditorem hæc differentia
intercedit, quod illi re nondum traditâ ad solutionem usq;
variare liceat STRUV. Syntagm. Jur. Civ. de V. O. th. 14. non
saltern ante, sed & post litem contestatam, & quidem post
Sententiam prout autumat GLOSS. add. l. 138. §. 1. ff. de V. O.
Lit. 4. CAROL. MOLIN. ad Constit. Paris. p. 1. tit. 1. §. 10.
n. 10. f. m. 231. quæ opinio nimis dura videtur GUIL.
MAYNER. in Comment. ad l. nemo potest 75. ff. de R. J. n. 103.
f. m. 152. reverò in aliud translatâ minimè l. 106. §. 138. §. 1.
ff. de

ff. de V.O. Quoad creditorēm rursum distinguendum vēnit;
num per verbum quod futuri temporis tractum involvat,
Optionem sibi factā stipulatione expressē reservārit *v.g.*
Titium aut Sempronium utrum volam dabis, ubi ei donec jū-
diciūm dicit*t. e. usque ad litis contestationem voluntatem*
suam mutare conceditur; An verò per verbum, quod præ-
teriti temporis significationem importet, Optionem insti-
tuendam stipulatus fuerit *e.g. Titium aut Sempronium utrum*
valuerō dabis: hanc semel approbatam minimè reprobare
licet *l. 112. ff. de. V. O.* ibique BRUNNEM. *n. r.* qui subtile
hoc discrimen & Grammaticum vocat. Quam resolutionem
communi assensu excipiunt ANDRI TIRAQ. *tom. 3. §.*
24. Si aucun &c. gloss. unic. n. 7. & 12. f. m. 278. & seq.
DAN. MOLLER. *semeſtr. l. 5. differ. 25. p. m. 589. cum seqq.*
MARANT. *in Notabit. poſtejus Prax. lit. I. p. m. 627.*

TH. XXVII.

Delibatis superioribus, de effectis Optionis pauca
quoque edisceramus. Habito itaque respectu ad ultimas
voluntates, à quibus auspicamur, sequentes cernere licet
effectus. Legatarius ex facultate Optionis sibi expressē con-
cessā optare potest, quodeunque placuerit *l. 2. pr. & §. 1. ff.*
de opt. leg. ibique GOTHOFR. etiam optimum GREGOR.
BICCIUS C. J. A. E. eod. th. 4. Quando verò tacitè hæc ipsi
data est in legato videl. Generis aut alternativo, nec opti-
mum eligere, nec pessimum accipere cogitur *l. 37. impr. ff.*
de legat. 1. nicht daß schlimmeste / auch nicht daß beste B.
HAHN. *in Obs. ad Wcl. Paratist. de opt. legat. sub. n. 1. CUJAC.*
libr. 23. Obs. 14. SICHARD. *ad l. 35. §. 1. C. de donat. n. 8.*
CARPZ. *I. F. p. 3. C. 13. d. 30. n. 9. & libr. Respons. 26. n. 19.* Sed
mediae qualitatis rem BRUNNEM. *ad l. fin. C. commun. de*
leg. n. 7. Ratio differentia in eo consistit, quod major vo-

E

lun;

Iuntatis expressæ, quam tacitæ vis ac efficacia existat LUDW.
ad §. Optionis Instit. de leg. n. 3. & 6. Si vero hæredi Optandi facultas vel expressè vel tacitè à testatore concessa fuerit, fas ipsi est rem ex pluribus præstare eam quæcunque alluebuerit, modò non pessimam l. 110. ff. de legat. 1. ne voluntas testatoris eludatur; nec alienam, quæ auferri legatario queat l. 45. §. 1. l. 71. §. 1. ff. de legat. 1. l. 29. §. 3. ff. de legat. 3. Et si legatarius hæredem, & vice versa hic illum insuspenso tenet, quando à testatore certum tempus determinatum, intra quod Optio expedienda, adeoque eo præterlapsò nondum optaverit, procrastinando optionem, ea ad alium devolvitur l. 11. in fin. ff. d. legat. 2. BARTOL. inter sing. Dd. addit. ad sing. 199. f. m. 121. ANDR. TIRAQ. cit. loc. §. 34. n. 9. & seq. f. m. 279. FAB. ad l. 4. C. de V. S. & certus à Prætore terminus præfigitur, intra quem Optio peragi debet, quo praterito & Optione neglecta ulterius eligere volens non auditur, & contumax actione cadit l. 6. ibique BRUNNEM. n. 1. & 2. l. 8. in pr. ff. de Opt. Leg. ECKOLT. ad ff. eod. §. 8. imò jure suo privatur FERRAR. in Pract. loc. cit. n. 96.

TH. XXVIII.

Dominium rei legatæ facta optione l. 20. ff. de opt. leg. post mortem testatoris ad Legatarium transfertur l. 22. ff. eod. l. 64. in fin. ff. de furz. l. 42. ff. de usur. & fruct. ibique GLOSS. l. un. §. 5. C. de caduc. toll. HYERON. de COEVALLOS in Specul. aur. Opin. Comm. contr. comm. tom 3. q. 758. n. 7. & 8. f. m. 39. cum seqq. DIDAC. COUVARR. Relect. ad c. Rainaldus §. 1. de testam. f. m. 140. JACOB. PHILIPP. PORT. Consil. 198. f. m. 301. LYCKLAM. membr. lib. 7. Elog. 6. STRLIV. Exerc. 35. th. 18. Possessio vero non transit ipso jure, sed facto demum legatarii, qui tamen propriâ authoritate

tate inscio hærede eam occupare seu apprehendere non
potest l. i. §. 2. ff. quod Legat. l. s. C. de Legat. ibique BRUN-
NEM. JACOB. COMENAT. Epitom. Oeconom. Jur. Civil.
libr. 2. c. 15. n. 21. f. m. 103. & seq. nisi testator hanc licenti-
am ipsi indulserit l. 3. ibique Dd. C. de pignor. NICOL. E-
VERHARD. Conf. 119. n. 16. & seq. JUL. CLAR. recept. sent.
lib. 3. §. Testamentum q. 68. f. m. 61. BREDEROD. Tract. Cau-
tel. tom. 2. p. m. 308. MARPURG. vol. 4. Conf. 35. n. 85. CARPZ.
J. F. p. 3. C. 13. def. 30. & seq. ubi præjudiciis hoc confirmat.
Sed necesse habet Legatarius ad ordinarium jus recurrere,
propositis in judicio actionibus sibi ad id competentibus
l. i. C. commun. de Legat. quarum formulas supplicationum
exhibet ANDR. GILMANN. tom. 4. Symphor. Supplicat. p. 2.
Suppl. III. neque viâ executivâ legatum consequi valet, licet
Magistratui integrum sit, si cernat jus Legatarii liquidum
esse, eum viâ executivâ adjuvare, & hanc sententiam usu &
fori assuetudine validius increbuissè tradit JOAN. PARLA-
DOR. rer. quotid. libr. 2. circ. fin. p. 1. §. 9. p. m. 112. & in Ca-
mera Imperiali approbata est, teste MYNSING. Observ. cent.
s. Obs. 61. hæc opinio, quod Legatarius viâ executivâ agere
& beneficio l. ult. C. de Edict. Div. Hadrian. tollend. uti possit
CARPOZOV. J. F. p. 3. C. 13. def. 35.

Th. TXXIX.

In optandâre tempus mortis testatoris, non autem fa-
cti testamenti spectandum & advertendum l. 35. ff. de Legat.
3. l. 34. §. ult. ff. de aur. arg. mund. GLOSS. in l. 10. ff. de opt.
Leg. lit. q. ANTON. FABER. in C. Libr. 8. tit. 29. def. 15. n. 5.
BORGNIN. CAVALCAN. de Tutor. & Curat. n. 195. p. m.
319. BRUNNEM. adl. 80. ff. de Leg. 2. n. 1. quoniam ex illo
demum tempore, quo testator defunctus est Legatum de-
beri incipit, ejusque dies cedit l. 1. 3. & 15. §. 1. ff. quand. dies
leg.

E 8

leg.

leg. ced. CARPZ. I. F. p. 2. C. 28. d. 8. n. 2. & mortuo testatore le-
gatario existit jus quæsumum & de præsenti radicatum BER-
LICH. vol. 5. p. 1. Conclus. 114. n. 17. Competunt autem lega-
tario pro consequendo legato tres actiones videlicet actio per-
sonalis ex testamento adversus hæredem; qua nascitur ex
quasi contractu ex additione hæreditatis §. 2. Inßit. de legat.
l. 12. ff. de opt. legat. BACHOV. ad TREUTL. v. 2. D. 13. th.
7. lit. E. & tract. de pignor. libr. 1. cap. 18. rei vindicatio adver-
sus rei legatae possessorem ex dominio, quod ipso jure à tem-
pore mortis testatoris in legatarium fuit translatum l. 10. ff.
de opt. legat. l. 84. §. fin. ff. de legat. 1. l. 80. ff. de leg. 2. l. 3. §.
6. ff. ad exhib. SIMON de PROETIS libr. 5. de interpr. ult.
volunt. dub. 3. n. 82. & actio hypothecaria, quâ bona testa-
toris legatarius sibi obligata esse contendit l. 1. C. commun.
de legat. ibique PERETZ. BORGNIN. CAVALC. cit. Tract. c.
9. n. 15. p. m. 115. VACON. à VACUN. var. resol. l. 3. declar.
49. f.m. 104. CARPZ. I. F. p. 3. C. 13. d. 35. BACHOV. Tract.
de pignorib. libr. 1. c. 18. Ex quibus unam optaretque elige.
re debet l. 70. §. 8. ff. de leg. 2. HARTM. HARTM. libr. 2a
Obs. præt. 42. Obs. 1. n. 16. KLOCK. tom. 3. Conf. 105. n. 17.

TH. XXX.

Legati dies purè relicti statim cedit à morte testatoris
BRUNNEM. ad l. 5. §. 1. ff. quand dies legat. hinc quando post
diem cedentem legatarius moritur ad hæredem suum lega-
tum transmittit, licet ante aditam hæreditatem peti non
possit l. 7. in pr. ff. eod. si verò ante diem moriatur legata-
rius, nihil ad hæredes suos transmittere potest sed legatum
in hæreditate manet, quasi non relictum l. 54. ff. de leg. 1. l.
1. & l. 57. ff. de leg. 2. MATTH. WESENB. p. 1. Conf. 28. n.
22. ANGEL. Conf. 293. n. 3. PETR. GREG. THOLOSAN.
Syntagma. Jur. Univ. libr. 41. c. 2. n. 5. & 6. CUJAC. in Para-
tit.

titl. C. de caduc. toll. ROLAND à VALLE. p. 1. Conf. 8. n. 21.
& p. 2. Conf. 61. n. 30. Olim quidem inter legata hæc differentia
erat, generis legatum quia hoc purum, ad legatarii hære-
dem si is vitâ deceperat, prius quam optaverat, transmit-
tebatur l. 12. §. 7. ff. quando dies leg. ced. l. 10. l. 19. §. 1. ff. de opt.
leg. §. Optionis Instit. delegat. ibique LUDW. n. 1. GAIL. lib.
2. Obj. 143. KLOCK. tom. 2. Conf. 104. n. 36. & seqq. & hæc
ipsa optandi facultas hæredi jure & nomine proprio com-
petebat, per modum juris & ad sui commodum CAR. MO.
LIN. cit loc. part. 1. §. 10. n. 2. adeoque hæres ejusdem juris &
conditionis habebatur, cuius fuerat defunctus l. 59. ff. de R.
I. MATH. WESENB. p. 4. Consil. 105. n. 105. ANDR. TYRAQ.
de jur. const. possess. p. 3. libr. 2. tit. 13. limit. 30. n. 70. Optio-
nis verò legatum quia ante Justinianum conditionale erat
cit. §. Optionis & l. 3. ff. qui & à quibus manumiss. WISSEN-
BACH. in Emblem. Tribon. p. m. 114. & seq. ante conditio-
nis eventum & ejus implementum, adeoque nisi lega-
tarius vivus optäset, eo mortuo ad ipsius heredes minimè
transmittebatur l. 4. ff. quand. dies legar. ced. l. unic. §. 7. C. de
caduc. toll. GLOSS. ad l. 10. ff. de opt. legat. lit. X. ANTON.
MATTH. in 20. ad cit. §. Optionis & §. generaliter Instit. de
leg. FRANCISC. VIV. libr. 3. Decis. 484. f. m. 439. NIC.
EVERHARD. Consil. 82. n. 2. f. 220. Hæc enim Optio
personæ cohærebat, adeoque personæ injuncta condi-
tio erat l. 69. ff. de condit. & demonstr. cuius probationem
legatario adscribit JOSEPH. LUDOV. comm. conclus. lib.
1. conclus. 14. vers. infertur 156. f. m. 35. hinc cum eâ quo-
que merito extinguebatur BRUNN. ad l. 2. ff. quand. dies leg.
ced. Verum Justinianus Imperator postmodum constituit,
ut licet legatarius non optaverit, Optionis tamen facultas
quomodounque data omnino ad hæredem transeat.

& hic optare atque eligere possit per l. 3. princ. & §. 1. C.
commun. de legat. d. l. s. ff. quando dies legat. ced. BACHOV,
ad Treutl. v. 2. D. 12. tb. 5. lit. A.

TH. XXXI.

Et sic vidimus effectus, quos Optio ex ultimâ voluntate
concessa ac relictâ producat. Quosnam autem vigore con-
tractus data prodat, è re nostrâ erit brevibus quoque de-
libare. Quà debitorem cui optandi facultas competit
notandum, eum ad nil aliud præstandum compelli posse,
quàm quod ipsi ex hisce rebus vel generaliter vel alterna-
tivè in contractum deductis, solvere allubescat, quoniam
beneficium illud jure ipsi indulatum, in ejusque favorem
introductum, ei minimè afferri, nec contra eum de-
torqueri debet NICOL. EVERH. Conf. 184. n. 11. Quod
tamen in alternativâ quantitatis (decem aut quinque) vel
temporis, ubi semper minor quantitas & tempus remotius
in obligatione est, secus sese habet l. 12. ibique BRUNNEM.
n. 1. & l. 109. ff. de V. O. Quando autem debitor non optat
i.e. declarat sese, in quam causam solvat, cum sit debitor
fortè ex multis causis, tunc Optandi arbitrium ad Credi-
torem transit l. 1. C. de solut. ibique SICHARD. n. 10. Et si in-
tra definitum tempus solvere, aut fidejuslores dare promi-
sit, tempus suæ promissionis sanctè custodire tenetur,
Conf. DISPUT. meam de TEMPORE in Academiâ Gryphi-
waldensi anno 1666, mens. Sept. habitam libr. 1. c. 6. membr. 1.
pag. 159. & 160. Creditorem quod concernit, cum in ipsâ
conventione Optandi sibi facultatem exceptam voluerit,
integrum quoque ipsi erit, ex duobus vel pluribus genera-
liter aut alternativè promissis, unum aliquod intendere, ut
sibi hocipsum detur l. 75. §. 8. ff. de V. O. quæ optandi poter-
stas ad hæredes omnino transit l. 70. ff. de V. O. & ibi BRUN-
NEM.

NEM. l. 75. §. 3. ff. de Legat. 1. ibique GOTHOFR. Lit.
MATTH. MARTHESILAN. inter singul. Dd. in addit. ad n.
2. sing. 171. f. 148. quoniam illa una cum obligatione personæ
stipulatoris ex sui naturâ, & ex tacitâ ac verisimili inten-
tione contrahentium cohæret CAROL. MOLIN. cit. loc.
n. 3. & nisi transmissibilem obligationem esse afferamus, cer-
tè nec hæres cedendo actionem, eam facultatem in alium
transferre posset BACH. ad TREUTL. v. 2. D. 13. th. 5. lit. A.
sub fin.

TH. XXXII.

Restat unicè ut de modis, quibus Optionis concessa fa-
cultas extinguitur ac tollatur, quædam substernamus. Ex-
tinguebatur autem illa optandi potestas in Legato Optionis
olim morte Legatarii, ante factam electionem, de quo th.
30. vid. SEBASTIAN. MEDIC. *Tract. Mors omnia solvit part.*
2. Conclus. bo. n. 173. p. m. 176. In Legato Generis, si ad unum
totum genus reciderat in quo optio instituenda reliquis
extinctis, siebat, ut cessante optandi facultate, illud so-
lummodo quod reliquum, peti potuerit JUST. MEIER.
C. I. A. tit. de Opt. Legat. th. 4. In Legato alternativo quan-
do Legatario Optio permissa, uter ipsi ex duobus v. g. Sticho
aut Pamphilio allubuerit, si alter ex his in rerum naturâ esse
desit, solus Pamphilus in obligatione remanet & præstari de-
bet l. 82. §. fin. l. 84. §. n. ff. de Leg. 1. l. 32. in pr. ff. de condit. indeb. GRASS. *praalleg. loc. q. 66. n. 2.* In Contractibus O-
ptionis facultas unius rei ex duabus disjunctivè promissis
exemptione exspirat. Quando enim aliqua ex iis periiit, aut
ex commercio hominum sublata, vel ex aliâ causâ puta lu-
crativâ aut donatione Creditoris facta fuerit l. 16. ff. de V. O.
ibique GOTHOFR. lit. q. KOPPEN. decis. 58. n. 34 Optios. ele-
ctio creditoris extinguitur, & illa res quæ supereft saltē debe-
tur.

577

tur l. 95. in pr. ff. de solut. & ibidem BRUNNEM. n. 1. l. 2. § 3. ff.
de eo, quod cert. loc. l. 10. in fin. ff. de jur. dot. LAMBERT. à
SALIN. Fragm. distinet. in libr. 13. ff. q. 38. Unius quoque
ex alternativè debitibus solutione Optio perimitur. Nam tra-
ditione factâ, nulla ulterius variatio admititur, adeoque
quamplurima suppeditantur remedia, quibus is qui Optio-
nis facultatem habet cogi possit, ne variare ipsi amplius in-
tegrum sit, tradita à GUIL. MAYNER. cit. loc. f. m. 354. &
hoc inter contrahentes actum censetur, non ut utrumque,
sed unum ex alternativè promissis saltem solvatur CUJAC. in
l. 95. ff. de solut. tom. 4. p. 630. GOMEZ. var. resol. libr. 2. c. 11. n.
39. adeoque unius solutione à totâ obligatione liberatio con-
tingat l. 27 §. 6. ff. de pac. modò ante item contestatam de-
bitor optet, quam rem solvere velit FRANCISC. de
CALD. de restitus. in integr. n. 42. in fin. p. m. 539. Si autem
quis ad res duas disjunctim obligatus, puta Stichum vel
certam pecuniaæ quantitatem, utrumque verò per errorem
facti solvat, certum est debitori s. promissori optandi faculta-
tem competere, quoniam indebet solutum repetere velit,
quoniam ei danda est electio repetendi, qui & dandi habuit,
cùm liberum ei fuit solvere alterutrum l. 10. C. de conduct. in-
deb. PERETZ. ad l. 5. n. 19. C. eod. & errore ductus, actum faciens,
sibi non prajudicat OCTAV. CACHERAN. Consil. 27. n. 40.
Verum ab ea Justiniani decisione excipiendus venit casus, quo
duo Rei Stichi aut Pamphili utrumque pariter solverunt; nam
electione petendi singulis ademptâ, soli Creditori quid & cui
reddat, optio servatur l. 21. ff. de conduct. indeb. CUJAC
libr. 8. Obs. c. 35. Et hæc pro instituti ratione de JURE
OPTIONIS disseruisse sufficient.

SOLI DEO SIT HONOR ET GLORIA.

*Emendanda, in lib. 16. lin. 10. pro judicatè leg. judicati; lin. 16. pro relinquitur
leg. relinquatur; lin. 21. pro quo leg. quam; lin. 23. delectatur auditur lin. 23. omis-
titur enim; lin. 27. pro hoc leg. hoc, ulteriora B. L. supplenda relinquimus.*

ULB Halle
002 424 312

3

KD77

TA - FL

Farbkarte #13

B.I.G.

